

privitatem ante postremam Urbis Jerosoly-
mæ everfionem populique captivitatem.
Operæ tamen pretium est animadvertere,
hunc titulum legi quidem apud Septuagin-
ta ceterasque ad illos expressas Verfiones;
desiderari verò in Hebræo, Chaldaeo, &
Syriaco. Aliter tamen primam hanc Re-
chabitarum captivitatem exponit S. Hiero-
nymus ad Paulinum: *Hanc primam captivi-
tatem, ait, sustinuisse dicuntur, quòd post
solitudinis libertatem, Urbe quasi carcere
sint reclusi; nempè cum regio hostilibus
Assyriorum armis infestaretur.*

Sive tandem in prima sive in extrema
captivitate, id tamen extra controversiam
positum est, Rechabitas eisdem cum filiis
Juda vicissitudines expertos, tum in-
amiffa tum in recepta cum illis libertate,
quemadmodum ex fide 1. Par. 2. 55. constat:
*Cognationes quoque Scribarum habitantium
in Jabes, canentes atque resonantes, & in
tabernaculis commorantes. Hi sunt Cinai,
qui venerunt de caloro, (Hebr. Chamath)
patris domus Rechab. Restituti igitur ad pro-
pria, pristinum etiam jure postliminii ob-
tinuisse munus videntur. Quid autem fue-
rit in causa, cur sedes constituerent in Jabes
Urbe Galaaditidis Transjordanâ, incertum.*

Jure etiam meritoque in dubium revoca-
tur, an in textu Paralipomenon nomen
Jabes Urbem designet, an aliud quodcum-
que. Author traditionum Hebraicarum in
Paralipp. autumat, nomen esse viri cla-
ri inter Cinæos, & Legis consultissi-
mi; sicut re ipsâ vir quidam illustris ejus-
dem nominis occurrit ibid. cap. 4. 9. 10. Ma-
luerunt alii Jabes cum Othoniele præce-
ptore & magistro Cinæorum sive Recha-
bitarum confundere (b).

Quæcumque demum ea res fuerit, post
reditum è captivitate Babylonica nihil ul-
tra memoriæ proditum est de Rechabitis in
Sacra Scriptura; sicut & in aliis Libris
rara admodum de illis. Ne verbum qui-
dem est apud Josephum, quamquam non
silet, quæ supra retulimus, de Jchu in suum
currum assumente Jonadab, secumque Sa-
mariam adducente. Hegeffippus apud Euse-
bium (i) narrat, cum S. Jacobus ad sup-
plicium raperetur, armatis in ejus necem
Judæis, Sacerdotem è genere Rechabita-
rum clamasse; *Quid facitis? Justus Deum
rogat pro vobis.* Porrò hunc Sacerdotem è
filiis sive posteris Rechab fuisse legitur in
Rufino æquè & in omnibus Exemplaribus
Græcis; sed in suspicionem id revocat Scali-
ger (k) aliique nonnulli; nec planè satis
exactum esse fateamur oportet, cum nec
Leviticum nec Sacerdotale munus Recha-
bitis permitteretur. Facile tamen designa-
se potuit Hegeffippus sacrum aliquod mu-
nus inferius, ut ministri sive ostiarii Tem-
pli, quod ipse abusione quadam Sacerdotis
nomine expressit, quasi illud generatim de
omnibus sacris muneribus usurparetur. Po-
tuit etiam Sacerdos, quamvis genere à Re-
chabitis alienus, eorum tamen vitæ genus
sectari; quemadmodum enim in nova Lege
plures religiose vitæ professionem sequan-
tur; ita plures Rechabiticam profiteban-
tur in Veteri Testamento (l).

Autumat nonnulli, *Assidæos*, de quibus
1. Macchabæorum 2. 42. & 7. 17. & 2. Mac-
chabæorum 14. 6. patres habuisse professio-
nis suæ Rechabitas. Habemus tamen per-
suasum, *Assidæos* multò frequentiores fuis-
se, quàm Rechabitas, cum æquè omnes
religioni, & pietati addicti eodem illo no-
mine designarentur. In eum sensum sæpè
vox recurrit in Psalmis, & Paralipome-
nis. Quis autem dixerit, omnes religio-
sam piamque vitam exercentes Rechabiti-
cum vitæ genus elegisse? Alii confunden-
dos censent cum *Esseniis* [m]. Sed vitæ
genere & professione satis inter se utriusque
abludebant. *Esseni* etenim agreste vitæ
genus secuti, serendis agris exercebantur
(n); nihil possidentes proprium, omnia
in commune conferebant; carebant insu-
per uxoribus & mancipiis; oblationes qui-
dem, sed non sacrificia, offerebant in Tem-
plo, purioribus enim & sanctioribus cæ-
remoniis delectabantur, quàm Hebræorum
reliqui. Sacrificia illi sua seorsum opera-
bantur; curandisque rebus, atque neces-
sariis in singulos distribuendis certos ha-
bebant ministros destinatos. Non simul om-
nes in eodem loco, sed variè per plura dis-
persi habitabant, atque aliunde venien-
tes fratres providâ charitate hospitio ex-
cipiebant. Hæc planè omnia à Rechabi-
tarum moribus abhorrent; que enim
uxoribus & filiis carebant, sicuti vicissim
omnibus destituebantur latifundiis; à cul-
tu agrorum vocabant, Urbes refugiabant
ædesque, nec seorsum illi & extra Tem-
plum sacris operabantur, cum potius servi-
tiis Templi destinatos fuisse supra animad-
vertimus. A vino abstinebant quidem Re-
chabita; nihil autem tale de *Esseniis* apud
Josephum legimus.

Quid Rechabitis acciderit post excisas
res Judaicas, eversâque à Romanis Urbe,
in historia quidem non legimus; sed Ben-
jamin in suo Itinerario testatur, vidisse se
in Thema florentissimam Rechabitarum po-
sueritatem vastissimæ Regionis dominam.
Sed huic Authori nihil magis quàm fides
deest; quare potuit facile plura nobis im-
ponere in sua de Rechabitis historia. Ita
fermè rem describit Itiner. pag. 75. 76.

Ex Pundebithâ ad Euphratem, in re-
gionem *Saba*, hodie *Aliman* regionis
Sennaar finitimam veni. Inde unius diei
supra viginti per desertum itinere, re-
gionem Judæorum Rechabitarum tenui.
Huic genti, cui alia appellatio *populi Thei-
ma*, quòd eorum regionis caput *Theima*
sit; Princeps nomine *Hanan* hac ætate
præest. Urbs *Theima* amplitudine, &
incolarum numero floret. Regio 20. die-
rum itinere intra montes Septemtriona-
les longitudine excurrens, munitissimis
atque instructis Urbibus, nulli externo
Principi parentibus, frequens est. Inco-
las crebra excursionibus quâ in regiones
finitimas, quâ etiam in distitas, aduf-
que foederatos sibi Arabes exercent;
sunt enim Arabum quoddam genus, er-
raticam agentes sub papilionibus vi-
tam, finitimas regiones direptionibus
infestantes. Porrò Judæi, de quibus mo-
dò

m Ita ex Nilo
& Suda Se-
rarius l. 3. tri-
bar. c. 9.
n Joseph. An-
tiquit. l. 18.
c. 2. & de Bello
l. c. 11. & Phi-
lo lib. quod
omnis probus
liber.

h Petrus Mar-
tyr in Judic. 1.
Rodolphus Ho-
spinian. de
orig. Mona-
chatus c. 7. Vi-
de Serrarii
Minerv. val.
cap. 21.

i Hist. Eccle. l.
2. c. 23. Vide
notas Valesii
in hunc locum.

k Animad. &
Euseb. in Elen-
cho tribares.
c. 25. Corne-
lius à Lapide
in Jerem. 35.

l Theodoret. in
Jerem. 35. ult.
Hugo in eund.
loc.

dd, agros colunt, greges alunt; regio
enim optimis pascuis abundat. Decimæ
proventuum omnium in usus cedunt cum
Discipulorum Sapientum, qui perpetuò
prædicationi incumbunt, tum Pharisa-
orum, qui Sionis & Jerosolymæ casum
deplorant. Nullus hisce viris, Phari-
sæis scilicet, vini carnisque usus, atra-
tæ vestes, sedes nullæ nisi in cavernis,
jejunia nonnisi Sabbato intermissa, præ-
ces pro obtinenda libertate, & regressu
Israëlis è captivitate assiduæ.
Judæi omnes *Theima* & *Thelima*
200000. hominum numero florentes,
eadem precantur. Illis Salomon frater
Hanan, de quo supra, præest; ambo au-
tem illi Principes expansis tabulis genus
suum à Davide referunt. Eorum vestes
atratæ ut plurimum & attrite; jejunia
40. dierum pro Judæis omnibus, qui in
captivitate detinentur, apud illos insti-
tuta. Tota Regio 40. Urbibus, 200. vi-
cis, 100. arcibus frequens est; Metro-
polim habet *Thenai*; incolas verò Ju-
dæos 300000. circiter. Urbem *Thenai*
ambiant instructissima mœnia, comple-
xu suo agrum cultus patientem, atque
frumento uberem, longitudinis nempè
utri & latitudinis 15. m. passum conti-
nentia (i.e. 5. leucarum diametrum, & 15.
ambitum dimetientia). Spectaculum sui
præbent *Ædes Principis Salomonis*,
amoenissimis viretis jucundæ. Hæc Re-

chabitarum, si fides Itineranti Judæo ha-
beatur, Regio.

Nota est in Arabia urbs *Thema*, facile
à Thema filio *Imaëlis* (o) condita; de
qua mentio occurrit Job 6. 19. *Isai. 21.*
14. & *Jerem. 25. 23.* Nullo tamen argu-
mento discimus eâ fuisse amplitudine,
qua Benjamin describit, nec anquam au-
ditum Rechabitis sedem præbuisse. Om-
nibus silentibus, uni Benjaminò ejus rei
fides esto. Planè tanta Urbs & Imperium
non ita facilè homines nostræ ætatis late-
ret. Suspicerer non invitus, hanc *Theima*
regionem viginti dierum itinere porre-
ctam, Reges habentem potentissimos, 40.
Urbibus, 200. vicis, 100. arcibus, &
300000. Judæis imperantem, non alibi
commodius locandam, quàm in spatis
imaginaris. Cur enim alioqui florens adeò
regio omnium Historicorum, Geographo-
rum, & Itinerantium oculis fugisset? Nisi
fortè malueris, hæc omnia simul post
duodecimum sæculum subitò evanuisse.
Suspectam etiam reddunt fidem ejus Au-
thoris quæ ab illo narratur de genere
vitæ, vestibus, professione, jugibusque eju-
latibus populi illius universi. Omnia nos
in medio relinquentes, singulis creden-
da pro suo arbitrio permittimus: nos in-
terim ambigui verfabimur, donec nova
documenta exhibeantur Rechabitarum,
sive nostri, sive etiam sæculi duodecimi.

o Gen. 25. 15.

DISSERTATIO

DE SCHOLIS HEBRÆORUM.

N Il habuerunt antiquius opti-
mè instituti quique Populi,
quàm ut inter potissimas
Imperii curas, scholas
juventuti instituendæ ha-
berent. In scholis enim for-
mantur Sacerdotes, Judices, Magistratus
& Populi; nec alibi Religionem discimus,
Leges, Historiam, linguas, scientias, Rei-
publicæ maximè, & vitæ apprime neces-
sarias. Eâ persuasione inducti sapientissimi
quique Legislatores, & Principes, in id
potissimum operam suam omnem conferen-
dam censuerunt, ut constituerent primò
scholas; jam fundatas factas testas habe-
rent; nec modica illis cura, ut *Acade-
mias* erigerent, doctos Præceptores acci-
erent, etiam atque etiam Juvenum profes-
sui consulturi. Parcimus hic ab afferen-
dis aliarum Nationum exemplis, intrâ so-
los Hebræos hujus dissertationis limites
constituentes. Perpetuam scholarum, &
Prophetarum seriem à *Moyse* usque ad Je-
sum Christum demonstrabimus, flexâque
deinde oratione, in examen revocabimus ea,
quæ de scholis, studiisque ejus gentis, post
dispersionem illius sub Romanis, ad us-
que *Calmet. Tom. I.*

que nostram ætatem narrantur.

Illud commodi veteribus Hebræis præ
omnibus aliis Gentibus, ad scholas quod
attinet, accedebat, quòd Præceptores nacti
essent, cæteris omnibus merito & digni-
tate superiores, Prophetas dico, & Sacer-
dotes Domini. Accedebat tota illorum
studiorum ratio in Lege Domini, & Ora-
culis versans. Apud alias Gentes summa
habebatur ratio Philosophiæ, Astronomiæ,
Geometriæ, Musices, Rethorices, & Poe-
sios, quæ omnia satis neglecta apud He-
bræos jacebant. Summa illis & unica ra-
tio fuit Religionis; unde accepto refere-
batur summa illa in ritibus moribusque
pristinis firmitas, & constantia, exactum in
exercitio Legis studium, & summa insti-
tuendæ juventutis cura; nec reliquis om-
nibus inferior amor in Patriam (a). Abra-
ham, Isaac, & Jacob Viri Theodidacti,
instituendæ familiæ suæ in cognitione & ti-
more Dei curam susceperunt. Quorum insti-
tutis veluti per manus ad posteros transmi-
sis, iisque vicissim alios docentibus, factum
est, ut incorrupta sine scriptis traditio ad
Moysem usque pervenerit; ad *Moysem*, in-
quam, qui ad tradendam literis Legem non
fine

a Joseph. cont.
Appion. l. 1.